

ע"פ 4161/21 - פלוני נגד מדינת ישראל, ל.ט

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורורים פליליים
ע"פ 4161/21

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נגד

המשיבה:
1. מדינת ישראל
2. ל.ט

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזק תל
אביב-יפו מיום 13.05.2021 בתיק פח
039512-11-19

תאריך הישיבה: (30.12.2021) כ"ו בטבת התשפ"ב

בשם המערער: עו"ד מור עטיה

בשם המשיבה: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

בשם נגעתה העבירה: עו"ד יעל מסיקה

פסק דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

עמוד 1

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת העונש שנגזר על המערער – מאסר בפועל לתקופה של 6 שנות מאסר ופיזוי נגעת העבירה בסך של 75,000 ש"ח. העונש הוטל בעקבות הרשות המערער בעבירות אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשיין, התשל"ז-1977 – בעילת אישة שלא בהסכמה החופשית – ובהפרת הוואה חוקית. להשלמת התמונה יצוין כי על המערער נגזר גם מאסר מוותנה.

אליה העובדות שבහן הורשע המערער על פי הودאות בכתב אישום מתווקן: המערער – כבן 19 באותה עת – ניסה לשכנע קטינה כבת 17 וארבעה חודשים להיפגש עמו בדירה שি�שכר למטרה זו. הקטינה סירבה, ובסופה של דבר הסכימה לנסוע עמו לדירה שבה חשבה כי ישוה עם חברים נוספים מלבדם. בהמשך לכך שכר המערער דירה במלון דירות ונסע אליה עם הקטינה. לאחר הגעתם לדירה ניסה המערער לחבק או לנשך את הקטינה מספר פעמים, אך היא סירבה ואף אמרה לו בምפורש כי אינה מסכימה לכל מגע מיני ביניהם. למרות זאת, המערער נישך את הקטינה בצווארה ובפיה, וכשניסתה להזיז את ראשה אחז בלחיה בכוח והתיישב עליה. הקטינה הבירה לו שוב כי אינה מעוניינת במעט מיני אותו. לאחר מכן, ובעוד הקטינה יושבת על המיטה, המערער רכן מעל גופה, נישך אותה ואמר לה "אני חיבר אותך". הוא הפסיק את חולצתה כלפי מטה, הסיט את חזיתה ונישך את חזזה. בהמשך לכך – וחurf בקשותיה כי ייחדל ממעשו – הפסיק את מכנסה ותחזוניה, והחדיר את איבר מינו אל איבר מינה בכוכ ושלא בהסכמה. הקטינה התלוננה כי המערער מכאייב לה, הסיטה את ראשה והחללה לבכות אר המערער לא חדל ממעשו, בעוד הקטינה מפצירה בו כי ייחדלו ואומרת "אני לא רוצה, אני לא רוצה".

לפי האישום השני בכתב האישום, המערער הפר את תנאי מעצר הבית שבו שהה, בכך שיצא מהבית במועד שבו נאסר עליו הדבר, ובכך שיצא מתחומי העיר הרלוונטי וללא מפקחים, בניגוד לתנאים שקבע בית המשפט.

2. הסגנון התייחס במסגרת טיעוני לנסיבות האישיות של המערער ולמגבלותיו הקוגניטיביות. הוא אף הסתמן על תסוקיר שירות המבחן כנתון שכוכחו להוביל להקללה בעונש. עוד טען הסגנון כי יש להקל עם המערער במישור של פריסת אופן תשולם הפיצוי לנגעת העבירה. באת כוח המדינה תמכה, מנגד, בריכבי הענישה שהוטלו, וזאת מנימוקי בית המשפט המחויזי.

3. כפי שעולה מתייאור עובדות כתב האישום, מדובר במקרה חרמור. הפסיכה הדגישה שוב ושוב – וכך נכוון – את החומרה היתרה שבביצוע עבירות אונס, ואת תפקידו של בית המשפט במלחמה נגד רמיסת הכאב והאוטונומיה של נגעות העבירה. זאת גם בדרך של הטלת עונשי מאסר לתקופות ארוכות. תסוקיר נגעת העבירה מלמד על הפגיעה הקשה בה, ועל השיבוש שחול ברצף חייה. המקרה נותן את אותןioni בפגיעה ומלווה אותה בחיי היום יום, מגביל ומרתיע אותה. התסוקיר התייחס לפגיעה ביציבותה התפקודית של הנפגעת, לאפשרותה למשש את CISHERIA בעtid ולשים קיה. התקווה היא כי הנגעת תתגבר על החוויה הקשה שעבירה, אך הנסיך מלמד כי אירוע זה עלול להפוך לחלק מחיה במשך שנים רבות.

אכן, בפסק דין קמא צוין כי "רמת התנהגותו של הנאשם מונמכת באופן יחסית, וכך גם תפוקודו השכלית והקוגניטיבית". אך לצד זאת, לא ניתן להטעם לכך שהמערער נדון בתיק אחר לעונש מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, בגין הרשותה בעבירות של מעשה מגונה, תקיפה בת זוג בנסיבות חמירות, תקיפה סתם ואוימים. עבירות אלה בוצעו ככלפי מי הייתה בת זוגו באותו מועד, בהיותה בשבועות הראשונים להריאונה. אף התיאור בכתב האישום דנן מלמד כי המערער

אחראי למשיו והבין את אשר הוא עושה. כך, למשל, התנהלותו סיבב בחירת הדירה המתאימה. דוגמא נוספת היא שלפי כתוב האישום, בעוד המערער מחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של הנפגעת, היא ביקשה ממנו – בעודה בוכה ומנפיצה בו לחודל – להגיע לפורקן מימי מחוץ לגופה. בתגובה לכך אמר המערער "מה אניillard, אני לא אגמר בפנים", ובסיומו של דבר הגיע לפורקן מימי על בטנה. אשר לסוגיות השיקום – גם אם יש הפתוחות מסוימות במישור זה, כפי שעולה מتفسיר שירות המבחן, והמערער מביע נוכחות מסוימת להשתתף בטיפול – הדרך לשיקום עודנה ארוכה. יוצא כי לא רק שיש להחמיר בתיק זה על פי מבחן המעשה – וכך גם על פי מבחן העושה. כאמור, המערער הוכח כי יש צורך לא רק בהרתקעת הרבים, אלא גם בהרתקעת היחיד. מנוקודת מבטו זו, אין לומר כי העונש נוטה לחומרה כלל וכלל, ובכל מקרה התוצאה מלמדת כי בית המשפט קמארת משלם לקולא לטענות הסגנoria.

סוגיה נוספת שהועלתה בערעור היא פריסת הפיזי. המערער לא העלה תכנית ריאלית בזמן הדיון, ולאחר מכן הציע פרישה לפיה ישלם בכל חדש 1,500 ש"ח. בנסיבות אלה, צודקות באות כוח המדינה ונגעתה העבירה כי אין מקום להתיירב בקביעת העונש בעניין זה. יש לזכור כי המערער טרם החל לשלם את הפיזי, בעוד שעולה כי נגעתה העבירה זקופה לכסף כבר עתה. באות כוח נגעתה העבירה והמדינה הבヒרו כי אין מתנגדות באופן עקרוני לפרישה אחרת של סכום הפיזי, והאחרונה הבヒרו כי בדוחית הערעור אין כדי למנוע מהמערער הגשת בקשה מתאימה למרכז לגבייה. קנסות בעניין זה.

מכל האמור עולה כי אין בסיס לקביעה שהעונש נוטה לחומרה באופן שמאפשר הטעבות בערכאת הערעור.

4. **היהתי מציע לחברוי לדוחות את הערעור.**

המשנה לנשיאה

השופט י' עמית:

אני מסכימם.

שׁוֹפֵט

השופט ד' ברק-ארן:

אני מסכימה.

עמוד 3

שפט

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דיןו של המשנה לנשיאה נ' הנדל.

ניתן היום, י"ב באדר א התשפ"ב (13.2.2022).

שפט

שפט

המשנה לנשיאה